

תאריך: 28/06/2018

לכבוד  
הצוות לעניין פעולות הממשלה לקראת תום תקופת זיכיון ים המלח  
באמצעות ר"ח קוסאי עאסי, מרכז הצוות

בדוא"ל: [Qusai@mof.gov.il](mailto:Qusai@mof.gov.il)

מכובדי,

הנדון: הצוות לעניין פעולות הממשלה הנדרשות לקראת תום תקופת זיכיון ים המלח –  
עמדת חיפה כימיקלים בע"מ בקשר לדו"ח ביניים

בשם מרשתנו, חיפה כימיקלים בע"מ (להלן: "חי"כ") ובהמשך לפני לקבלת עמדות הציבור באשר לדו"ח הביניים אשר פורסם ע"י הצוות בנושא פעולות הממשלה לקראת תום תקופת זיכיון ים המלח ביום 23.5.2018 (להלן, בהתאמה: "הצוות" ו-"דו"ח הביניים"), הרינו מתכבדים בזאת להגיש את עמדתה של חי"כ ביחס לדו"ח הביניים, כמפורט להלן.

יצוין, כי נייר עמדה זה מוגש בהמשך לנייר העמדה שהוגש מטעם חי"כ ביום 9.3.2016, העוסק גם הוא בנושאים שונים הנוגעים לעבודתו של הצוות; ואין באמור בנייר עמדה זה בכדי לגרוע מהאמור בנייר העמדה של חי"כ מיום 9.3.2016, אלא להוסיף עליו בלבד.

למען הנוחות, נייר העמדה מיום 9.3.2016 מצ"ב **נספח 1**.

כמו כן, כפי שצוין בפניית מרשתנו מיום 11.6.2018, הואיל ולהמלצת הצוות צפויה להיות השפעה משמעותית על מרשתנו, מבקשת מרשתנו להופיע בפני הצוות על מנת להציג, ביתר פירוט, את עמדתה ביחס להמלצות הכלולות בדו"ח הביניים.

#### א. חיפה כימיקלים - כללי

1. חי"כ הינה חברה פרטית המאוגדת ורשומה בישראל, אשר הוקמה לפני למעלה מ-40 שנים על ידי מדינת ישראל במטרה לעשות שימוש מסחרי במשאבים הטבעיים של האשלג והפוספט בישראל. כיום, חי"כ הינה אחת מהחברות המובילות בישראל ובעולם בייצור ואספקה של חנקת אשלגן ודשן חיוני לחקלאות אינטנסיבית מודרנית והיא אחראית על אספקת כ-30% מתצרוכת חנקת האשלגן (דשן 'ירוק') העולמית. חי"כ מפעילה תהליך ייחודי להמרת אשלגן וסלע פוספט המופקים בישראל, למוצרים בעלי ערך מוסף גבוה - חנקת אשלגן, חומצה זרחתית ומלחי פוספט לשימוש בחקלאות ובתעשיית המזון. כמו כן, חי"כ מייצרת ומשווקת מגוון של דשנים מסיסים ודשנים מתקדמים בשחרור מבוקר לחקלאות.

2. תרומתה הכלכלית של חי"כ למשק הלאומי הינה רבה ומשמעותית ביותר: חי"כ אחראית על כ-2% מסך היצוא התעשייתי בישראל; תורמת לתוצר מקומי גולמי כ-1.5 מיליארד ₪ בשנה; לחי"כ תפוקה כוללת של כ-5.8 מיליארד ₪ בשנה; חי"כ מעסיקה כ-5,000 מועסקים ישירים ועקיפים; מייצאת לכ-100 מדינות בהיקף של כ-700 מיליון דולר ארה"ב בשנה; חי"כ רוכשת חומרי גלם מקומיים (בעיקר אשלגן ופוספט) בהיקף של כ-700 מיליון ₪ בשנה; ומשלמת מיסים וארנונה בהיקף של למעלה מ-150 מיליון ₪ בשנה (כולל המיסים המגיעים

מספקי חיפה כימיקלים)<sup>1</sup>.

3. על מנת לקדם מדיניותה המוצהרת של חי"כ, כחברה רב-לאומית אשר בכוונתה להמשיך לצמוח ולבסס את פעילותה בתוך מדינת ישראל, השקיעה חי"כ בשנים האחרונות השקעות חסרות תקדים של כחצי מיליארד שקלים בהקמת מתקנים חדשים במפעלי החברה. יתרון מובנה זה, יתרום רבות לגידול במספר המועסקים, לגידול ביצוא לשווקי העולם, תוך תרומה כלכלית מרבית למדינה ובכלל זה תמלוגים למדינה ולתושביה.
4. חי"כ רוכשת מידי מפעלי ים המלח בע"מ (להלן: "מי"ה"), בעלת הזיכיון הנוכחי בים המלח, עד כ- 400 אלף טון אשלג בשנה (לצורך ייצור בתפוקה מקסימלית בשני מפעליה) לצורך ייצור מוצריה<sup>2</sup> (המהווים בין 10%-15% מהייצור בישראל); וכימיקלים נוספים. יצוין, כי כל הדשנים המיוצרים כיום במפעלי "חיפה כימיקלים" הינם מוצרים "כחול-לבן" ובעלי ערך מוסף כלכלי גבוה למשק הישראלי.
5. יודגש כי אשלג הינו התשומה העיקרית שצורכת חי"כ, והוא משמש כחומר גלם בשיעור כ- 80% ממוצר הדגל של חי"כ, חנקת אשלגן. לשלמות התמונה יצוין, כי, מזה שנים רבות ונכון למועד זה, חי"כ רוכשת מידי רותם אמפרט נגב בע"מ [חברת אחות של מי"ה – שתיהן בבעלות מלאה של כימיקלים לישראל בע"מ (להלן: "בי"ל)], חומרי גלם נוספים שאינם מופקים מים המלח וביניהם חומצה זרחתית וסלע פוספט. אולם, כאמור, אשלג הינו חומר הגלם העיקרי אותו צורכת חי"כ לצורך ייצור מוצריה.
6. לאמור, התנאים, הזכויות והמגבלות אשר יוקנו (או יוטלו, לפי העניין) על בעל הזיכיון החדש – לו תוענק הזכות הייחודית והבלעדית לניצול אוצרות הטבע של מדינת ישראל לתקופה ארוכה - צפויים להשליך משמעותית ומהותית על פעילותה של חי"כ – כמו גם על צרכנים אחרים בשוק בישראל - ויכולתם להתחרות בשווקים הבינלאומיים. מטעם זה, כפי שיפורט להלן וכפי שפורט בהרחבה בנייר העמדה הקודם מטעמה של חי"כ, סבורה חי"כ שיש להסדיר את ניצולם היעיל של אוצרות הטבע של מדינת ישראל לטובת כלכלת המדינה ושמירה על האינטרס הציבורי, באופן אשר יבטיח מתן עדיפות לצרכנים ישראלים על פני צרכנים מחוץ לה, הן באשר לאספקת חומרי גלם ומוצרים מוגמרים ליצרנים וצרכנים ישראלים; והן באשר למחירם של חומרי הגלם והמוצרים המוגמרים, הכול כפי שיפורט להלן.

**ג. על הממשלה להבטיח ניצולם היעיל של אוצרותיה הטבעיים של המדינה לטובת כלכלת המדינה והצרכנים בישראל**

7. חוק זיכיון ים – המלח, תשכ"א – 1961 (להלן: "חוק הזיכיון") מעניק לבעל הזיכיון את הזכות הייחודית להפיק בדרך של אידוי או בכל דרך אחרת את המחצבים והכימיקלים בים-המלח להתקנים, לשווקים ולמכרם. על כן, הגורם אשר ירכוש את זיכיון ים המלח, בתום תקופת הזיכיון, יהא בעל מעמד מיוחד - מונופול "ייצור המדינה", אשר הגיע למעמדו זה כמונופול בעקבות הזיכיון אותו יקבל מהמדינה לניצול משאבי הטבע בים המלח המהווים-הלכה למעשה - קניין הציבור בישראל כולו.
8. זיכיון מונופוליסטי כגון דא מחייב את בעל הזיכיון לנהוג בזכות הרחבה והבלעדית שהופקדה בידיו בנאמנות כלפי הציבור הישראלי באופן העולה בקנה אחד עם תכליות הענקת הזיכיון וביניהן: הסדרת ניצולם היעיל של אוצרות הטבע של מדינת ישראל לטובת כלכלת המדינה (כאמור במבוא להסכם הזיכיון) ושמירה על האינטרס הציבורי. ראו בהקשר זה גם דבריה של כבי' השי' ברק-ארוז, בע"מ **ארבל פלדות 2004 בע"מ ואח' נ' חברת נמל אשדוד בע"מ** (פורסם בגבו, 3.3.14). (להלן: "עניין ארבל פלדות"), בפסקה 35:

<sup>1</sup> מתוך חוות דעת כלכלית בעניין תרומת חיפה כימיקלים בע"מ למשק הישראלי, אשר הוכנה ביום 19.4.2017 ע"י הכלכלן מר ירום אריאב.  
<sup>2</sup> האשלג, חומר הגלם העיקרי אותו צורכת חי"כ, נחשב לאחד מאבות המזון של הצמח והוא יסוד חיוני בעבור רובם המכריע של הגידולים החקלאיים ומשמש גם כחומר גלם בייצורן של תרכובות דשנים אחרות, כדוגמת חנקת האשלגן אותה מייצרת חי"כ. יודגש, שחי"כ רוכשת אשלג אך ורק בשוק המקומי ממי"ה.

"הענקתו של זיכיון – כמו זה שקיבלה המשיבה – מפקידה בידי של בעל הזיכיון כוח רב, שיש בו כדי להשפיע על הציבור בכללותו. על כן, שומה עליו לקיים את תנאי הזיכיון בדקדקנות. במקרה דנן, לא עמדה המשיבה בחובותיה על פי תנאי הזיכיון ודי לנו בכך כדי להכריע בערעור. למעשה, אף עולה חשש כי לכאורה המשיבה ביקשה לעשות שימוש בלתי ראוי בכוח שניתן לה על ידי המדינה לצורך הגדלת הכנסותיה, בניגוד לתנאי הזיכיון, מתוך הכרה בכך שלנוזקים לשירותיה, וביניהם המערערות, אין למעשה ברירה אלא להיענות לדרישות שהוצבו להם..."

בנסיבות אלה, נודעת חשיבות יתרה להקפדה עמה בכל הנוגע לעמידה בתנאי כתב ההסמכה שקיבלה (ובהתאם לכך לתעריפים הקבועים בצו). ניסיון לשימוש בכוח השוק העודף של המשיבה פוגע בלקוחותיה ובסופו של יום במשק כולו, ואין לתת לו יד (ראו והשוו: ע"א 3398/06 הרשות להגבלים העיסוקיים נ' דור-אלון אנרגיה בישראל (1988) בע"מ, פ"ד סא(3) 757, 794 (2006))."

9. כך גם בחוות דעתו של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, מר אבי ליכט, שניתנה בעניין ביצוע פרויקט הגנות ים המלח ומימונו, מיום 4.9.2011, צוין:

"הפרשנות התכליתית של שטר הזיכיון צריכה להתבסס על מהותו של הזכיון כמעניק במשאב ציבורי השייך לציבור כולו לתקופת זמן ארוכה. ים המלח הוא משאב ציבורי. הוא מוחזק על ידי המדינה למען הציבור ב"נאמנות ציבורית". חובתה של המדינה להחזיקו ולשמור עליו באופן המשרת את האינטרס הציבורי..." (עמ' 21 לחוות הדעת)

10. אשר על כן, הואיל ובעל הזיכיון מקבל לידי שליטה בלעדית על משאב טבע חיוני, עליו גם ליטול על עצמו, כנגד כך, התחייבות "מוגברת" לפעול על פי מטרות שטר הזיכיון ולנצל את משאבי המדינה באופן שמקדם את ענייניה החיוניים של מדינה וממצה הפוטנציאל הגלום במשאבי הטבע לצורך פיתוח והקמת תעשיות חדשות בישראל<sup>3</sup>.

11. העמדה העקרונית, כי יש להגן על האינטרס הציבורי ולקדם את ענייניה החיוניים של המדינה במסגרת הסדרת הקצאת הזיכיון, באה לידי ביטוי בעבר בין היתר, בהוראות חוק הזיכיון ובתנאי "מניית הזהב". כמו כן, הצורך בהסדרת התנאים למכירת חומרי הגלם המופקים לצרכנים בישראל הוכר גם על ידי הצוות במסגרת דו"ח הביניים (סעיף יד' להמלצות הצוות, עמ' 13 לדו"ח הביניים).

12. דא עקא, שההיסטוריה בין חייכ לבין מי"ה, כפי שתפורט בקצרה להלן, מלמדת כי הגדרת חובות אלה בהסכם הזיכיון הנוכחי אינה מחודדת די הצורך, ולכן סבורה מרשתנו, כי יש לעגן ביתר פירוט את חובותיו של בעל הזיכיון כלפי הציבור ולהגדיר את תרומתו לפיתוח התעשייה בישראל באמצעות הבטחת כמויות חומרי הגלם הדרושות ללקוחותיו של בעל הזיכיון בישראל והעדתם על פני לקוחותיו בחו"ל, זאת בין היתר, גם בקשר עם מחירים של חומרי הגלם והמוצרים המוגמרים המיוצרים על ידי בעל הזיכיון.

13. לאמור: לדידה של מרשתנו, על המדינה לפעול לטובת מינוף היתרון הכלכלי של שימוש בחומרי הגלם שיש בישראל, בין היתר, על ידי כך שתוודא שלחברות הישראליות תינתן עדיפות בהקצאה ובמחיר המכירה של חומרי הגלם, דבר שיוביל לפיתוח והקמת תעשיות חדשות של ייצור דשנים מתוחכמים; ייצור מקומות תעסוקה; הורדת יוקר מחייה; והגדלת הייצוא של מוצרי המשך, שלהם ערך מוסף גבוה יותר מחומרי הגלם עצמם<sup>4</sup>.

<sup>3</sup> עניין ארבל פלדות", בפסקה 35.

<sup>4</sup> ראו בהקשר זה המלצות הועדה הבין משרדית לכריית משק הפוספטים מיוני 2013, בעמ' 17.

### ג. הזיכיון הנוכחי וניסיון העבר של חי"כ מול מי"ה

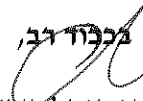
14. מטרתו של חוק הזיכיון הינה ליתן עיגון חקיקתי לשטר הזיכיון שבתוספת לחוק, ואשר מהווה כיום, הלכה למעשה, הסכם שבין מי"ה לבין מדינת ישראל (להלן: "הסכם הזיכיון").
15. זכותה הרחבה והבלעדית של מי"ה לניצול אוצרות טבע לאומיים, הוכפפה למטרות הזיכיון, וביניהן: הסדרת ניצולם היעיל של אוצרות הטבע של מדינת ישראל לטובת כלכלת המדינה (כאמור במבוא לשטר הזיכיון) ושמירה על האינטרס הציבורי.
16. הדרישה לעגן את החובה של בעל הזיכיון ליתן עדיפות בהקצאת חלק מסוים מהמחצבים והכימיקלים המופקים על ידו לחברות הישראליות מתיישבת גם עם תנאי "מניית המדינה המיוחדת" שברשות המדינה [מניות שהממשלה החליטה כי הן דרושות לה לצורך שמירה על ענין חיוני, ר' סעיף 46ב(ב) לחוק ניירות ערך (להלן: "מניית הזהב")] המקנה למדינה זכויות שונות המפורטות בתשקיף רישום למסחר בבורסה לניירות ערך בתל אביב של כ"ל - לשם שמירה על ענייניה החיוניים של המדינה וביניהם יישום מירבי בישראל של תוצאות ההשקעות, המחקר והפיתוח במחצבי הטבע<sup>5</sup>. קרי - ריכוז מאמציו של בעל הזיכיון בהבטחת אספקת אשלג ומחיר הוגן ללקוחותיו בישראל לצורך פיתוח תעשייה מקומית וייצוא מוצרי המשך, כמפורט לעיל, מתחייבת, בין היתר, לאור המניעים העומדים בבסיס החלטת המדינה להשאיר בידיה את מניית הזהב.
- דא עקא, שכאמור, ניסיון העבר שבין חי"כ לבין מי"ה מלמד, כי אין די בהגדרת חובות אלה בהסכם הזיכיון הנוכחי על מנת להבטיח אותה נגישות ועדיפות לחברות ישראליות, וביניהם לחי"כ וכי יש לקבוע תנאים מפורטים אשר יבטיחו הן מתן עדיפות לצרכנים ישראלים הן באספקת חומרי הגלם והמוצרים המוגמרים והן במחירם. ונסביר.
17. החל מיום הקמתה ועד היום רוכשת חי"כ אשלג ממי"ה מכוח סדרת הסכמים ארוכי טווח; כאשר לאור חילוקי דעות בין הצדדים, בין היתר, בנוגע למחיר המכירה של האשלג שנמכר לחי"כ, הגיעו הצדדים בחסות הכנסת להליך בוררות מכוחו ניתן, בסופה של בוררות אשר דיוניה התארכו על פני קרוב ל-5 שנים, פסק הבורר על ידי כ"ל השופט (בדימוס) בעז אוקון (להלן: "פסק הבורר"), אשר אושר על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 28.4.2014 ובו נקבעה נוסחת המחיר בו תרכוש חי"כ אשלג ממי"ה במהלך 10 השנים הבאות. נוסחת המחיר קבעה בעיקרה, כי מחיר מכירת האשלג לחי"כ ייגזר ממחיר הייצוא של מי"ה ללקוחותיה הגדולים בעולם, בניכוי הנחה של 2% ("מחיר הבסיס"). לאור מאפייניו הקרטליסטיים של שוק האשלג, לצד מחיר הבסיס, נקבעה תקרת מחיר מבוססת עלויות, אשר תיושם בהתקיים תנאים מסויימים אשר נקבעו בפסק הבורר.
- בכל הנוגע לכמויות האשלג שתהיה רשאית חי"כ לרכוש על פי מחיר הבסיסי נקבע כי לא תהיה הגבלה על הכמות שתמכר לפי מחיר זה. לאמור: על פי פסק הבורר, חי"כ תהא זכאית לרכוש ממי"ה – במחיר הבסיס – כל כמות הדרושה לה – ללא מגבלה.
18. בעקבות חילוקי דעות שהתגלעו בין הצדדים בנוגע ליישום פסק הבורר, הן ביחס ליישום נוסחת המחיר והן ביחס לכמות האשלג המסופקת לחי"כ; הוגשו על ידי הצדדים תביעות שונות לבית המשפט, אשר בסופו של יום הועברו לבוררות נוספת בפני כ"ל הבורר השופט (בדימוס) בעז אוקון. לפני פתיחת הבוררות כאמור, התנהל בין הצדדים הליך פישור בהשתתפות הבורר, אשר בסופו הגיעו הצדדים לכדי הסכמות, בין היתר, בקשר עם מחיר מכירת האשלג שיימכר על ידי מי"ה לחי"כ עד סוף שנת 2029 וכן לגבי הבטחת כמויות האשלג שיוספקו לחי"כ. הצדדים הסמיכו את הבורר לנסח תנאי התקשרות ביניהם, על דרך של מתן פסק הבורר, אשר ניתן ביום 25.10.2016 ואשר ביצעו יחשב לביצוע שלם ומלא של כל החיובים שהוטלו בפסק הבורר ("פסק הבוררות השני"). פסק הבוררות השני אושר על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 1.3.2017, וקיבל תוקף של פסק דין.

<sup>5</sup> בסעיף 8(ב) לתקנון כ"ל לתקנון כ"ל "העניינים החיוניים של המדינה" מוגדרים כ"פיקוח על השליטה במחצבים ובאוצרות הטבע, לשם פיתוחם וניצולם היעיל לרבות יישום מירבי בישראל של תוצאות ההשקעות והפיתוח".

19. ודוק: במסגרת פסק הבוררות השני נקבע, בין היתר, כי החל מיום 1.1.2017 ועד ליום 31.12.2029 (למשך 13 שנים), מ"ייה תהיה מחויבת, בכל שנה, למכור לחי"כ כמות מינימלית של אשלג (ככל שחי"כ תזמין כמות כזו – "הכמות המינימלית") ונקבעו הסדרים נוספים באשר למחיר בו תהא זכאית חי"כ לקנות אשלג ממ"ייה, אשר הרציונל העומד בבסיס הקביעות הנ"ל והרלוונטי לענייננו, הינו כי בכל מקרה, המחיר בו תרכוש חי"כ אשלג ממ"ייה לא יעלה על המחיר הנמוך ביותר בו נמכר אשלג ללקוחות מ"ייה מחוץ לישראל בניכוי עלויות אריזה ומשלוח (עפ"י התנאים וההגדרות אשר נקבעו בפסק הבוררות השני).
20. קרי – חרף הוראות הזיכיון, ועל רקע סכסוך ארוך השנים שהתנהל בין חי"כ לבין מ"ייה, הכירו הצדדים בצורך להסדיר במפורש, במסגרת פסק הבורר השני, אשר ניתן כאמור בהסכמה וקיבל תוקף של פסק דין, את תנאי ההתקשרות ביניהם; אשר הבטיחו את אספקת כמויות חומרי הגלם הדרושות לחי"כ וכן הבטיחו העדפתה של חי"כ על פני לקוחותיה של מ"ייה בחו"ל על ידי הסדרת הגנות שונות על מחירי המכירה של האשלג כאמור.
- ד. על הממשלה להבטיח מתן עדיפות באספקה ובתנאי ההתקשרות ללקוחותיה של בעל הזיכיון בישראל על פני לקוחותיה הבינלאומיים ובכל מקרה – להבטיח את זכויותיה של חי"כ עד תום תקופת הזיכיון הנוכחי
21. על רקע האמור לעיל, לדידה של מרשתנו, על המדינה לפעול לטובת מינוף היתרון הכלכלי של שימוש בחומרי הגלם שיש בישראל, בין היתר, על ידי כך שתוודא שלחברות הישראליות תינתן עדיפות בהקצאה ובמחיר המכירה של חומרי הגלם כך שלתעשייה הישראלית תהיה נגישות וזמינות מלאה לכל סוגי המחצבים והכימיקלים המיוצרים מים-המלח, במחירים שלא יעלו על מחירי המכירה הנמוכים ביותר שימכור בעל הזיכיון ללקוחותיו בחו"ל.
22. הבטחת האספקה והגנה על מחיר המכירה ללקוחות בישראל עולה בקנה אחד עם החובות החלות על בעל זיכיון מתוקף עקרונות המשפט הציבורי, בהיותו חברה בעלת סממנים ציבוריים מובהקים בשל הזיכיון שהוענק לה מהמדינה והשליטה בתחום כה חיוני למשק – במיוחד בשים לב למשך הזמן הארוך בו צפוי בעל הזיכיון החדש להחזיק בזכות הבלעדית להפקת מחצבים זמשאבים מים המלח [ראה עניין ארבל פלדות, בפסקה 36; בג"צ 731/86 מיקרו דף נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד מא (2) 449 (1987)]; זאת, בשים לב לניסיון העבר, כפי שפורט לעיל, מחדדים את הצורך בהסדרת תנאים מפורשים אשר יבטיחו מתן עדיפות הן בהקצאה והן במחיר המכירה בו ימכרו חומרי הגלם לתעשייה הישראלית.
23. לצורך כך, סבורה חי"כ כי במסגרת הקצאת הזכויות העתידית מומלץ לחייב את בעל הזיכיון למכור את חומרי הגלם המופקים לצרכנים בישראל, תוך מתן עדיפות לצרכנים ישראלים על פני צרכנים מחוץ לה, הן באשר לאספקת חומרי גלם ומוצרים מוגמרים ליצרנים וצרכנים ישראלים; לרבות באשר למחירים של חומרי הגלם והמוצרים המוגמרים כך שמחיר המכירה שלהם בישראל לא יעלה על המחיר הזול ביותר בו ימכור אותו בעל הזיכיון מחוץ לישראל, ובניכוי עלויות אריזה ומשלוח מחוץ לישראל (כאמור לעיל, במסגרת פסק הבוררות השני אשר קיבל תוקף של פס"ד, הוסכם בין חי"כ ומ"ייה על מנגנון כאמור, וככל שיידרש תעמיד חי"כ את ההסדר הנ"ל לעיונו של הצוות).
24. יתרה מזו. בין המלצות הצוות בדו"ח הביניים מצויה האפשרות כי תוקדם תום תקופת הזיכיון הנוכחי, על בסיס הסכמה עם מ"ייה. כאמור לעיל, פסק הבוררות השני, אשר קיבל, כאמור, תוקף של פסק דין, קובע את חובותיה של מ"ייה כלפי חי"כ ומבטיח את זכויותיה של חי"כ לרכוש כמויות מסוימות במחיר קבוע, לתקופה שעד תום שנת 2029. בנסיבות אלו, חי"כ סבורה, בכל הכבוד, כי ככל שיישם מהלך של הקדמת תום תקופת הזיכיון כאמור, על המדינה יהא להבטיח את זכויותיה של חי"כ באופן שבו בעל הזיכיון החדש שיכנס בנעלי מ"ייה יהא מחויב לקיים אחר הוראות פסק הבוררות השני, בכל שנות הזיכיון שיוותרו עד ליום 31.12.2029. זאת, ללא קשר לעמדתה של חי"כ המובאת לעיל בהרחבה כי גם בתקופה שלאחר שנת 2029 יש להבטיח את זכויותיה וזכויות הצרכנים הישראלים מול בעל הזיכיון החדש.

**ה. סוף דבר**

25. מרשתנו שומרת על זכותה להרחיב את הטיעונים שהעלתה בפני הצוות הנכבד ואף להוסיף עליהם, אם וככל שחברי הצוות יעתרו לבקשתה לזמן אותה להופיע בפניהם.
26. כמו כן, מרשתנו שומרת על זכותה לצרף חוות דעת וכל מסמך אחר, לתמוך בטענות ו/או בעובדות המפורטות בנייר העמדה המוגש מטעמה, אם וככל שתחפוץ בכך וכן להציג עמדה ו/או טענות משלימות לטיעונים שעלו ויועלו בפני הצוות הנכבד.
27. חייב והחיימ עומדים לרשותכם למתן הבהרות והסברים נוספים בכל הקשור לנייר העמדה.

מכבוד דב,  
  
 ק יוסף בנקל, עו"ד  
 שבלת עם ראב"ד, מגריזו, בנקל ושות'  
 עורכי דין ונוטריונים

העתק: חיפה כימיקלים בע"מ, בדוא"ל